

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 15ης Μαρτίου 1984

στην υπόθεση 313/82 (αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης του Πρωτοδικείου του Hasselt): NV Tiel Utrecht Schadeverzekering, Ουτρέχτη, κατά Κοινού Ταμείου Εγγύησης Αυτοκινήτων, Βρυξέλλες (1)

(Αυτοκινητιστικό ατύχημα — νοσήλεια — απόδοση στον ασφαλιστικό οργανισμό)

(84/C 108/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου)

Στην υπόθεση 313/82, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Πρωτοδικείου του Hasselt προς το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο ζητεί στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ NV Tiel Utrecht Schadeverzekering και Κοινού Ταμείου Εγγύησης Αυτοκινήτων, την έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 93 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 της 14ης Ιουνίου 1971 (ΕΕ ειδική έκδοση 011/001, σ. 73) περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, το Δικαστήριο, (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους T. Koopmans, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keefe και G. Bosco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat, γραμματέας: P. Heim, εξέδωσε στις 15 Μαρτίου 1984 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο όρος «φορέας», που αναφέρεται ιδίως στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού 1408/71, χαρακτηρίζει για κάθε κράτος μέλος τον οργανισμό ή την αρχή που είναι επιφορτισμένη να εφαρμόζει στο σύνολό της ή εν μέρει τη νομοθεσία κράτους μέλους σχετικά με τους κλάδους ή τα ουστήματα κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρονται στον κανονισμό αυτό.

(1) ΕΕ αριθ. C 9 της 13. 1. 1983.

Προσφυγή του Robert Surcouf κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Μαρτίου 1984

(Υπόθεση 71/84)

(84/C 108/08)

Ο Robert Surcouf, κάτοικος Miniac-Morvan 35510 (Γαλλία) εκπροσωπούμενος από τον Bertrand Favreau, δικηγόρο Bordeaux, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Guy Harles, rue Philippe II 34, ασκήσε στις 14 Μαρτίου 1984, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρω-

παϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να του καταβάλει διά των οργάνων της το ποσό των 70 541 γαλλικών φράγκων (εβδομήντα χιλιάδων, πεντακοσίων σαράντα ενός γαλλικών φράγκων).

— Να καταδικάσει την Κοινότητα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Με την παρούσα προσφυγή που στηρίζεται στο άρθρο 215 δεύτερη παράγραφο της συνθήκης ΕΟΚ, ζητείται η αποκατάσταση της ζημίας που υφίσταται ο προσφεύγων στην άσκηση της δραστηριότητάς του εκτροφέας χοίρων από τις διακυμάνσεις των τιμών συναλλάγματος που οφείλονται στην επίπτωση των «νομισματικών ποσών» (ΝΕΠ). Τα κοινοτικά όργανα εξετίμησαν εσφαλμένα κατά τρόπο πρόδηλο και σοδαρό τα όριο που επιδίδονται στην άσκηση των αρμοδιοτήτων τους εξακολουθώντας να εφαρμόζουν τα ΝΕΠ, τα οποία ενώ θεσπίστηκαν για να εξασφαλίσουν την ενότητα της αγοράς διαφυλάσσοντας το ενιαίο των τιμών που απειλείται από τις διακυμάνσεις των νομισμάτων (βλέπε κανονισμό ΕΟΚ αριθ. 974/71 (1)), έχουν ως αποτέλεσμα τα τελευταία έτη, την διατάραξη της ισορροπίας των συναλλαγών προς βλάβη των γάλλων παραγωγών. Επίσης, τα κοινοτικά όργανα υπερέβησαν προδήλως τις αρμοδιότητες που έχουν δυνάμει των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 974/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 (2) διατηρώντας τα ΝΕΠ για τους χοίρους, που υπολογίζονται βάσει μιας θεωρητικής τιμής στηριζομένης στη βασική τιμή ενώ δεν υπάρχει τιμή παρεμβάσεως.

(1) ΕΕ ειδική έκδοση 03/006, σ. 192.

(2) ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975.

Προσφυγή του Jean Vidou κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Μαρτίου 1984

(Υπόθεση 72/84)

(84/C 108/09)

Ο Jean Vidou, κάτοικος Castelnau-Magnoac 35510 (Γαλλία) εκπροσωπούμενος από τον Bertrand Favreau, δικηγόρο Bordeaux, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Guy Harles, rue Philippe II 34, ασκήσε στις 14

Μαρτίου 1984, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να του καταβάλει διά των οργάνων της το ποσό των 74 136 γαλλικών φράγκων (εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων εκατόν τριάντα έξι γαλλικών φράγκων).
- Να καταδικάσει την Κοινότητα στα δικαστικά έξοδα.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι πανομοιότυπα με τα προβαλλόμενα στην υπόθεση 71/84.

Προσφυγή της Hoesch Werke Aktiengesellschaft κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 1984

(Υπόθεση 74/84)

(84/C 108/10)

Η Hoesch Werke Aktiengesellschaft, Dortmund, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Deringer, Tessin, Herman & Sedemund, Heumarkt 14, Κολωνία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Jacques Loesch, 2, rue Goethe, άσκησε στις 19 Μαρτίου 1984 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής K(84) 177, της 7ης Φεβρουαρίου 1984, που απευθυνόταν στην προσφεύγουσα και της κοινοποιήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 1984, σχετικά με τη διεξαγωγή εκ των υστέρων ελέγχων στην προσφεύγουσα και διάφορες επιχειρήσεις που συνδέονται με αυτήν ως προς ορισμένες απαγορευμένες πρακτικές κατά τον υπολογισμό των τιμών για τα προϊόντα χάλυβα σύμφωνα με το παράρτημα I της συνθήκης ΕΚΑΧ.
2. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

- Η υποβολή της έκθεσης του οικονομικού ελεγκτή, η οποία από τη φύση της και τον προορισμό της αποτελεί ένα αυστηρά εμπιστευτικό έγγραφο του οικονομικού ελεγκτή προς τη διοίκηση της επιχείρησης, δεν συμβιδάζεται με την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου των οικονομικών ελεγκτών («προνόμιο

των οικονομικών ελεγκτών»). Επιπλέον, ενόψει του ελέγχου που ασκεί η Επιτροπή στα κύρια έγγραφα της επιχείρησης, η υποβολή της έκθεσης αυτής δεν είναι «αναγκαία» κατά την έννοια του άρθρου 47 της συνθήκης ΕΚΑΧ, συγχρόνως δεν αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας.

- Η συμμετοχή ιδιωτών στη διαδικασία ελέγχου είναι, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, εν γένει απαράδεκτη, εφόσον στους ιδιώτες αυτούς έχουν ανατεθεί κυριαρχικά δικαιώματα. Επιπλέον, η συμμετοχή αυτή δεν αποτελεί για την προσφεύγουσα επαρκή προστασία των απορρήτων της λειτουργίας και της διαχείρισής της, κυρίως επειδή εδώ πρόκειται για υπαλλήλους εταιρίας από τρίτη χώρα, η οποία δεν ενεργεί μόνο για λογαριασμό της Επιτροπής, αλλά εξυπηρετεί και παρέχει συμβουλές και σε ανταγωνιστές της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της Thyssen Stahl Aktiengesellschaft κατά της επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 1984

(Υπόθεση 77/84)

(84/C 108/11)

Η Thyssen Stahl Aktiengesellschaft, Duisburg, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Deringer, Tessin, Herman & Sedemund, Heumarkt 14, Κολωνία, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Jacques Loesch, 2, rue Goethe, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Μαρτίου 1984 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει το άρθρο 14 Β της απόφασης 234/84/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 1984 για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοτώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της διομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ αριθ. L 29 της 1ης Φεβρουαρίου 1984, σ. 1), κατά το μέρος κατά το οποίο η χορήγηση συμπληρωματικών ποσοτώσεων εξαρτάται από προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες αποκλείεται να ληφθεί υπόψη η μείωση της δυναμικότητας που πραγματοποιήθηκε πριν από την 1η Ιανουαρίου 1980.
2. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Παράβαση του άρθρου 58 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ, καθώς και της υποχρέωσης της Επιτροπής να τηρεί τις αρχές των άρθρων 2, 3 και 4 της συνθήκης ΕΚΑΧ — κυρίως την απαγόρευση των διακρίσεων κατάχρησης εξουσίας: